

Svar på spørgsmål 3 og 4:

Det er tanken — i overensstemmelse med bestemmelsens ordlyd — at træffe beslutning om procentvis forhøjelse eller nedsættelse af indkomstgrundlaget i det omfang, den almindelige indkomstudvikling tilsiger det. Det vil være de oplysninger, der forud for forskudsregistreringen rent faktisk foreligger om den almindelige indkomstudvikling, samt et skøn over udviklingen i den resterende periode frem til det pågældende indkomstår, der vil være bestemmende for procentreguleringens størrelse. Det må dog antages, at den anvendte procentsats vil blive holdt i underkanten, således som det også blev foreslået af kommunerne og Poul Dahlggaard-udvalget. Om den procentvise regulering vil blive lige stor for alle skattepligtige, eller der eventuelt vil blive tale om at fastsætte afvigende procenter for visse grupper af skattepligtige, vil på samme måde afhænge af, om der foreligger oplysninger om, at den almindelige indkomstudvikling for sådanne grupper af skattepligtige afviger fra indkomstudviklingen i øvrigt.

Spørgsmål 5:

Udvalget anmoder om oplysninger om den svenske ordning med præmiering af overskydende skat, som sparekassen SKS ifølge en artikel i Politiken den 11. marts 1972 (vedlagt)¹⁾ foreslår indført her i landet.

Svar:

Den omtalte svenske ordning blev gennemført ved lov nr. 616 af 27. november 1970, der vedføjes som bilag.²⁾

Ordningen gjaldt for personer og dødsboer, som fik overskydende skat ved skatteligningen i 1970.

Ordningen gik i hovedtræk ud på, at de nævnte skattepligtige kunne indsætte det overskydende skattebeløb eller en del af beløbet på en præmiesparekonto i et pengeinstitut. Af den del af beløbet, som stadig inde stod på præmiesparekontoen ved udgangen af 1971, ydede staten en sparepræmie på 5 procent; men skatteyderen kunne dog højst få sparepræmie af et beløb på 3.000 sv. kr.

Sparepræmierne skal ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Pengeinstituttet skulle forrente det præmieberettigede sparebeløb efter den højeste rentesats, som pengeinstituttet i øvrigt anvendte ved indlån fra publikum.

En skatteyder, der mindst havde 100 sv. kr. indestående på en præmiesparekonto, havde ret til at deltage i to bortlodninger af gevinster i 1971. Staten afholdt udgifterne ved dette lotteri.

Retten til sparepræmie og til deltagelse i lotteriet gik tabt, hvis skatteyderen traf aftale om overdragelse eller pantsætning af præmiesparekontoen.

Om formålet med ordningen anførtes i motiverne til lovforslaget (Kungl. Maj:ts proposition nr. 197/1970) bl. a., at det i den daværende økonomiske situation var påkrævet at supplere tidligere gennemførte forbrugsdæmpende foranstaltninger med visse andre, som var egnede til at stimulere den frivillige opsparing.

I Sverige sker den årlige tilbagebetaling af overskydende skat i november-december måned, og i 1970 skulle der i alt tilbagebetales ca. 2,6 milliarder sv. kr. Udbetalingen af et beløb af denne størrelse ville i væsentlig grad øge efterspørgselen og dermed indvirke på samfundsøkonomien. Tendensen hertil var særlig stor, fordi beløbet skulle udbetales lige før jul, hvor købebehovet er stort og mange borgere kan benytte julefridagene til udenlandsrejser. I 1970 måtte man endvidere tage i betragtning, at en forhøjelse af den svenske moms skulle træde i kraft ved årsskiftet — et forhold, der ville give borgerne en ekstra tilskyndelse til så hurtigt som muligt at købe varer for de penge, der blev betalt tilbage som overskydende skat.

Den omtalte ordning gjaldt som nævnt kun i forbindelse med tilbagebetalingen af overskydende skat ved skatteligningen i 1970. I et lovforslag af 18. februar 1972 (Kungl. Maj:ts proposition 22/1972) er det foreslået, at regeringen bemyndiges til, når konjunkturf forholdene taler for det, at træffe beslutning om præmiering af opsparing af overskydende skat — stort set i overensstemmelse med loven af 27. november 1970.

Spørgsmål 6:

Hvilke bemærkninger har finansministe-

¹⁾ Ikke optrykt.

²⁾ Ikke optrykt.